

Je to v mojich rukách

Som žiačkou ôsmeho ročníka. Žijem v rómskej osade. Prírodu vnímam už do svojho detstva, pretože naša osada je blízko lesa, pod Ľubovnianskym hradom. Nikdy som nerozmýšľala nad tým, načo máme prírodu, prečo ju máme chrániť, a prečo by som ju mala chrániť práve ja. Veď ako môžem sama pomôcť? Naša Zem je predsa veľmi veľká.

Svoj názor som začala meniť potom, keď nám pred dvoma rokmi začali v škole hovoriť o projekte Zelenej školy. Pani učiteľky nám všetkým žiakom vysvetľovali dôležité témy spojené práve s prírodou. O tom ako triediť odpad, separovať ho a vedieť ho aj využívať. Veľmi sa mi to zapáčilo, keď sa na našej škole začalo viac hovoriť aj o niečom inom, ako len o číslach, a poučkách. Na hodinách nám pani učiteľka premietala prezentácie o ochrane prírody, to ako pracujú iní žiaci na svojich školách. Na našej škole sa aktívne venujeme ekologickým témam podľa konkrétnych mesiacoch. V marci sa venujeme Svetovému dňu vody, v apríli „Dňu Zeme“. Tieto hodiny mi dali veľa. To čo som sa naučila v škole, som začala využívať aj doma. Napríklad naučila som rodičov, že plastové fľaše treba oddeľovať a hádzať do žltých vriec, a sklenený odpad do zelených vriec. Dokážem si teraz aj vyrobiť rôzne užitočné, alebo len tak na ozdobu predmety z odpadu. Najviac sa mi páčilo ako nám pani učiteľka ukázala to, ako sa dá urobiť si modely šiat z odpadových materiálov z plastu a starých novín. Dnes už viem aj, to ako prebieha výroba papiera. Aj to som si v škole vyskúšala.

Tohto roku sme si naša trieda našli nového kamaráta. Je ním strom zo školskej záhrady. Vybrali sme si strom Lipu, ktorý sledujeme, a do nášho pozorovacieho hárku zapisujeme jeho zmeny. Aj sa s ním fotíme. Veľmi sa mi páčila aj aktivita „Adoptuj si svoj kvet“. Spolu so spolužiakmi som si zasadila svoj kvet, o ktorý sa každý staráme. Najviac sami páčilo to, že sme mohli svojim kvietkom dať aj meno, tak ako sa na rodičov patrí. Keď som prišla domov pochválila som sa svojej mame, že som si v škole adoptovala kvet. Nerozumela tomu, a tak som jej všetko vysvetlila. Na druhý deň, ma mama prekvapila tým, že mi kúpila semenka izbových kvetov. Spolu s mojou sesternicou som si ich doma do kvetináčov z plastových fliaš hneď zasadila. Črepníky som si vyrobila sama. A tak mám už dva adoptívne kvety. Aj kvietok, ktorý mám doma, dostal svoje meno.

Teraz si uvedomujem, že všetko môže byť aj v mojich rukách. Stačí len chcieť. Začala som viac vnímať prírodu. Verím, že to, čo som sa v škole naučila, a určite sa ešte veľa naučím, využijem raz vo svojej budúcnosti. Dokonca som sa stala aj členkou „Zelenej hliadky“ na našej škole. Najviac túžim mať raz veľkú záhradu, v ktorej budú stromy a rôzne druhy kvetov.

